

Liturgický program

PONDELOK 29. február
Prepodobný Kassián
Flp 2, 5 – 11, zač. 240; Mt 13, 10 – 23, zač. 51
(HS: 164; PZ: 119)
07.00 + Anna Martonová

UTOROK 1. marec
Prepodobná mučenica Eudokia
1 Kor 1, 18 – 2, 2, zač. 125; Mt 13, 24 – 30, 36b
– 43, zač. 52 a 54 (HS: 164; PZ: 119)
17.30 + Jozef, Anna Kocišovci

STREDA 2. marec
Hieromučeník Teodot
Gal 5,22 – 6,2 zač. 213; Mt 9,18 – 26 zač. 32
(HS: 164; PZ: 119)
**17.30 za zdravie a Božiu pomoc pre
Moniku a Máriu**

ŠTVRTOK 3. marec
Mučeníci Eutropios, Kleonik a Bazilisk
Gal 2, 16 – 20, zač. 203; Mt 25, 14 – 30, zač.
105 (HS: 164; PZ: 119)
17.00 za zdravie a požehnanie Františka s rod.

PIATOK 4. marec
Prepodobný Gerasim od Jordána
Čítania: Gn 12, 1 – 7; Prís 14, 15 – 26 (MM
23, 44, 52)
**17.00 za zdravie a požehnanie členov
Ružencového bratstva**

SOBOTA 5. marec
Štvrtá zádušná sobota. Mučeník Konón
Hebr 6, 9 – 12, zač. 313; Mk 7, 31 – 37, zač.
31 (HS: 160, 162; PZ: 115, 116)
**07.00 + zosnulých zapísaných v Knihe
hramôt**

NEDELA 6. marec
Štvrtá pôstna nedeľa – pamiatka prepodob-
ného Jána, autora spisu Rebrík. Štyridsiati
dvaja mučeníci z Amorria
Hebr 6, 13 – 20, zač. 314; Mk 9, 17 – 31, zač.
40 (HS: 152, 212; PZ: 106, 175)
Liturgia sv. Bazila Velkého: 8. hlas, **10.00 hod.**

PONDELOK 7. marec
Hieromučeníci z Chersonu: Bazil a spol.
Rim 12, 1 – 3, zač. 108; Lk 6, 31 – 36, zač. 26
(HS: 164; PZ: 119)
07.00 + Oľga, Jozef, Mária

UTOROK 8. marec
Prepodobný otec a vyznávač Teofylakt
Ef 4, 14 – 19, zač. 225; Lk 6, 24 – 30, zač. 25
(HS: 164; PZ: 119)
**17.00 + Albert, Mária, Bartolomej, Mária,
Monika**

STREDA 9. marec
Štyridsiati mučeníci zo Sebastey
Hebr 12, 1 – 10, zač. 331; Mt 20, 1 – 16, zač.
80 (HS: 164; PZ: 119)
17.00 + z rodiny Borošovej, Turčíkovej

ŠTVRTOK 10. marec
Veľký kajúci kánon Andreja Krétskeho.
Mučeník Kodrat a spoločníci. Mučeníci
Chryzant a Dária
Ef 4, 25 – 32, zač. 227; Lk 13, 1 – 9, zač. 70
(HS: 164; PZ: 119)
17.00 za uzdrav. a Božiu pomoc pre Boženu

PIATOK 11. marec
Patriarcha Sofronios
Čítania: Gn 22, 1 – 18; Prís 17, 17 – 18, 5
(MM 29)
17.00 + Slavo, Vladimír, Mária

SOBOTA 12. marec
Akatistová sobota. Prepodobný vyznávač
Teofan Sigriansky. Gregor Dialogos, pápež
Hebr 9, 24 – 28, zač. 322; Mk 8, 27 – 31, zač.
35 (HS: 213; PZ: 177)
07.00 + Anna Paločková

NEDELA 13. marec
Piata pôstna nedeľa
Hebr 9, 11 – 14 zač. 321b; Mk 10, 32b – 45,
zač. 47 (HS: 143, 214; PZ: 96, 178)
Liturgia sv. Bazila Velkého: 1. hlas, **10.00 hod.**
Zdroj: Slovo

FARSKÝ HLÁSNÍK

Farnosť Narodenia Presvätej Bohorodičky v Ľubovci 05/2016

Aby mal náš život zmysel

Mk 8, 34 – 38

Predstavte si, ako by ste pozerali na človeka, ktorý by si napríklad postavil dom, ale nikoho by doň nechcel vpustiť. Povedal by: „Je to iba moje, ja sám som si to postavil, nikto iný tam nemá čo robiť.“ Ale to by nebolo všetko. Okolo domu by bol pozemok a plot, za ktorý by nik nemohol vstúpiť. Lebo je to iba jeho. Cudzí tam nemá čo hľadať. Mal by auto, do ktorého by nik iný nesmel nastúpiť, lebo je to predsa jeho. Nebol by taký človek čudákom? A nielen čudákom, ale aj nešťastníkom.

A teraz si predstavte, že by mal niekto podobný postoj k celému svojmu životu. Veď môj život je predsa čosi moje, osobné. Nech mi do života nikto nevstupuje. Veď ak si do života niekoho vpustím, už nebude všetko iba moje. Taký život je jedno veľké odsúdenie k samote. Taký život nemá zmysel a nedáva zmysel. Verím, že tak nikto z ľudí ani nežije. Veď život je naplnený práve všetkým tým dobrým, čo doňho vstupuje. Hlavne inými ľuďmi. Potrebujeme sa naučiť, koho doň vpustíme a koho nie.

A učíme sa to počas celého života. Nie vždy to dobre odhadneme, ale nič iné nám neostáva. Byť šťastným, nájsť niekoho, s kým sa o svoj život dokážeme deliť, nás niečo stojí.

Ježiš nás pred osamelosťou či až prázdnotou života varuje slovami: „Kto by si chcel život zachrániť, stratí ho, ale kto stratí svoj život pre mňa a pre evanjelium, zachráni si ho.“ Ak máme odvahu otvoriť svoj život pre iných ľudí, majme odvahu otvoriť ho aj pre Ježiša. Čo z toho, čo do nášho života prináša, je namierené proti nám? Ktorou požiadavkou nám ubližuje? Každé jedno slovo, ktorým k nám prehovára, je pre naše dobro.

Či nám povie: nesúď či necudzolož, či nehnevaj sa alebo odpusť, miluj, požehňavaj, stále je za tým naše dobro. Konkrétne túto dnešnú nedeľu nám hovorí: „Zapri sám seba, vezmi svoj kríž a nasleduj ma.“ Aby sme mu ľahšie dôverovali, aj on vzal na seba kríž. A nie svoj, ale ten, ktorý sme mu pripravili my.

Neboj sa. Dôveruj mu. Nikto iný neprienesie do tvojho života viac úžitku ako Ježiš.
otec Marek

Oznamy

► Veľký pôst

Vstupujeme do štvrtého týždňa Veľkého pôstu. Po dnešnej nedeli bude v priebehu celého týždňa k úcte vyložený uprostred chrámu sv. kríž.

► Prvopiatkový týždeň

Týždeň, ktorý je pred nami je prvopiatkový. Spovedať sa bude ako obvykle. Na filiálkach v utorok a v stredu, v Ľubovci v piatok od 15.00 hod. Spoveď chorých bude v piatok 4. marca od 8.15 hod.

► Celodenná poklona pred Eucharistiou

V piatok 4. marca bude chrám otvorený k celodennej poklone pred Najsv. Eucharistiou. Modlitbová služba je podľa rozpisu.

► Zádušná sobota

Sobota 5. marca je zádušná sobota. Svätá liturgia za zosnulých zapísaných v Knihe hramôt s panychídou bude o 7.00 hod.

► **Sväté liturgie v nedeľu 6. marca:** 08.00 Janov; 08.00 Ruské Pekľany; 10.00 Ľubovec. Pri liturgiách je zbierka na Podporný fond Arcibiskupského úradu.

► Veľký kajúci kánon sv. Andreja Krétskeho

V priebehu piateho týždňa Veľkého pôstu (v stredu večer) sa podľa liturgického predpisu modlí Veľký kajúci kánon sv. Andreja Krétskeho. Kánon je dosť dlhý, preto sa ho budeme modliť počastiachv priebehu týždňa po sv. liturgiách. V týždni sa teda zamení Veľkopôstny moleben, Krížová cesta a Eucharistická poklona za modlitbu kajúceho kánona (máme ho v brožúrke Moja modlitba).

► Akatistová sobota

Sobota 12. marca je Akatistová. Po rannej svätej liturgii sa teda budeme modliť z Akatistu k Presvätej Bohorodičke.

► **Sväté liturgie v nedeľu 13. marca:** 08.00 Janov; 08.00 Ruské Pekľany; 10.00 Ľubovec. V túto nedeľu bude o 14.30 spoločná krížová cesta pri kostole v Sedliciach.

Sv. mučenica Eudokia

Eudokia (v preklade Dobrá vôľa) patrila k Samaritánom. Bývala v libanonskom meste Heliopolis. Bola pohanka a svojou mimoriadnou krásou zvierala na hriech mnohých mužov, predovšetkým zámožných a nahonbila si tak značný majetok. Cez Heliopolis prechádzal istý nábožný mních Germanus, ktorý prenocoval v susednom dome. O polnoci vstal a začal sa modliť. Spieval žalmy a čítal zo Svätého písma časť, kde sa hovorí o hroznom Kristovom súde, o blaženosti spravodlivých a odplate pre nespravodlivých. Keďže domy oddeľovala od seba iba tenká stena, Eudokia sa započúvala. Ráno sa ponáhľala pozvať k sebe toho človeka. Dlho počúvala slová o Kristovej láske k hriešnikom. Svätý krst prijala z rúk biskupa Theodota. Keď mala tridsať rokov, upadla do vytrženia. Videla nebeské beztelesné mocnosti, ako sa radujú z jej obrátenia, ale videla aj hroznú čiernu bytosť, ktorá škripala zubami a volala, že bolo nespravodlivé oslobodiť takú hriešnicu. Keď sa Eudokia prebrala z vytrženia, všetok svoj majetok rozdala chudobným, odišla do monastiera a konala prísne skutky kajúcnosti. Žila tak sväto, že po smrti igumenky bola zvolená za vodkyňu všetkých sestier a dostala milosť robiť zázraky. Po čase zosilneli prenasledovania kresťanov a Eudokiu priviedli k správcovi Diogénovi. Vtedy jej mučiteľ, vojenský veliteľ Diodoros, dostal správu o smrti svojej manželky Firminy. V zúfalstve padol Eudokii k nohám a prosil ju o jej navrátenie k životu. Keď ju Eudokia vzkriesila, Diodor i Diogenés uverili v Krista a dali sa pokrstiť.

Duchovné otázniky

Vo Farskom hlásniku sme už viac ako pred rokom začali vyučovanie o sviatostiach, ktoré máme v Katolíckej cirkvi. Postupne sme prešli sviatosťou krstu a sviatosťou myropomazania. Teraz pokračujeme sviatosťou Eucharistie, ktorá je treťou v poradí a zároveň je poslednou z iniciálnych sviatostí. Pohľad na Eucharistiu z pastoračného hľadiska máme za sebou a teraz si uvedieme, čo píše o Eucharistii Katechizmus Katolíckej cirkvi a tiež Kódex cirkevného práva.

Eucharistia

O sviatosti Eucharistie sa v Katechizme Katolíckej cirkvi píše v treťom článku v kánonoch 1322 až 1419. Tento článok je rozdelený na niekoľko častí. Prvý hovorí o Eucharistii ako o prameni a vrchole života Cirkvi. Ďalšie sú: *Ako sa volá táto sviatosť; Eucharistia v ekonómii spásy; Liturgické slávenie Eucharistie; Sviatostná obeť; Velkonočná hostina; Eucharistia – „zástava budúcej slávy“.*

1322 Svätá Eucharistia završuje uvádzanie do kresťanského života. Tí, čo boli krstom povýšení na hodnosť kráľovského kňazstva a birmovaním hlbšie pripodobnení Kristovi, prostredníctvom Eucharistie majú s celým spoločenstvom účasť na samej Pánovej obete.

1323 „Náš Spasiteľ pri Poslednej večeri v tú noc, keď bol zradený, ustanovil eucharistickú obeť svojho tela a svojej krvi, aby ňou v priebehu vekov trvale zachoval obeť kríža, kým nepríde, a aby tak zveril Cirkvi, milovanej neveste, pamiatku svojej smrti a svojho zmŕtvychvstania: sviatosť milosrdenstva, znak jednoty, puto lásky, velkonočnú hostinu, pri ktorej prijímame Krista, duša sa naplní milosťou a dostávame závd-“

ok budúcej slávy.“

I. Eucharistia – prameň a vrchol života Cirkvi

1324 Eucharistia je prameň a vrchol celého kresťanského života. „Ostatné sviatosti, ako aj všetky ekleziálne služby a apoštolské diela úzko súvisia so svätou Eucharistiou a sú na ňu zamerané. Veď najsvätejšia Eucharistia obsahuje celé duchovné dobro Cirkvi, totiž samého Krista, nášho velkonočného Baránka.“

1325 „Eucharistia vhodne naznačuje a obdivuhodne uskutočňuje účasť na Božom živote a jednotu Božieho ľudu, na ktorých sa zakladá Cirkev. V nej je vrchol aj činnosti, ktorou Boh v Kristovi posväcuje svet, aj kultu, ktorý ľudia preukazujú Kristovi a skrze neho Otcovi v Duchu Svätom.“

1326 Napokon slávením Eucharistie sa už spájame s nebeskou liturgiou a anticipujeme večný život, v ktorom bude Boh všetko vo všetkých.

1327 Skrátka, Eucharistia je zhrnutím a súhrnom našej viery: „Naše presvedčenie [viery] je v súlade s Eucharistiou a Eucharistia zasa potvrdzuje naše presvedčenie.“

otec Marek

Eudokia žila istý čas v Diodorovom dome a pomáhala kresťanom na ceste viery. Potom sa vrátila do svojho monastiera a prežila v ňom celkovo päťdesiatšesť rokov. Po Diogénovej smrti sa stal správcom mesta krutý prenasledovateľ kresťanov Vincent. Keď sa dozvedel o nebojácej vyznávačke kresťanskej viery, prikázal ju uväzniť a stať. Písal sa 1. marec roku 107.